

Atlantida, imperij sončnega boga

Atlantis je večen. Imperij je večen. Edini Bog, Re A'Thum je večen. Galaktični imperij je vse, kar vidi oko na nebu. Imperij je vse v krogu pol milijona parsekov. Tisočletja varuhi Imperija vladajo s Korše. Majhen otok na robu Galaksije je srce Imperija. Tam je Hajakel, mistično središče moči. Lux aurum z nevidnimi nitmi povezuje sto petdeset milijonov naseljenih svetov Cesarskega sektorja, Kolonij in Zunanjih patarkij. Izvor Lux Auruma je protonij, kadiš laban, preko Cerkev osebno razodetje Rejeve volje.

Remus I. je lutka. Zadnjih petnajst let je služil petim svojim predhodnikom. Zgolj eden od njih se je vrnil k Reju po svoji volji, a ostale so tja poslali dvorni udari. Moč je od nekdaj močna motivacija in cesarska krona je simbol največje moči. Remus pa ni navaden uzurpator, temveč maska mogočne Kleone Remus Aladah, Velike svečenice Univerzalne Cerkev. Svojo moč je gradila na izčrpavanju in pešanju vseh redov Cerkev.

Cesarica in kralj

Dvorni protokol je nalagal sprejem vseh pomembnih plemiških družin po kronanju novega Vladarja Univerzuma. Remus zadovoljno spremlja prilizovanje mož in žena zvenečih titul. Kleona mu prišepne na uho:

»Dragi, ti klovni niso nevarni. Nihče od njih se ne more prebiti do tebe. Pravo nevarnost predstavljajo nepomembni anonimneži. Mnogi od nevarnih nevidnih ljudi ozadja skrbijo za ta današnji protokol. Prava grožnja nikoli ne pride od zunaj, saj se nihče od zunaj ne more prebiti do cesarskih soban.«

Remus prikima in negotovo odvrne:

»Torej bova jutraj iz palače odstranila vse, za katere misliš, da so nevarni?«

Žena se tiho nasmehne:

»Ne. Drugače bom naredila. Amazonke bodo opravile svoje delo. Na odstranitev zadnjega heretika Korše sva čakala ravno zaradi priprave amazonk. S svojimi zainši bodo oddobile veliko

plemenitih glav. S strahom podkrepljena brezmejna moč je najboljša garancija za varnost Korše. Zdaj imam drug opravke,« in z očmi spremlja v preprosta oblačila oblečenega moža svojih let.

Remus se zadovoljno nasmehne.

Harold I. Kaladski ne potrebuje blišča. Njegova moč je za razliko od preostalega plemstva zelo realna. Kaladija je edino kraljestvo cesarskega sektorja, ki uživa precej realne neodvisnosti. Zahvaliti se ima geološkim okoliščinam. Kaladija je edini znan svet z uporabnim najdiščem eratza, temeljne surovine protonija. Severna potresna celina je en sam rudnik. Korporacija pod dvornim nadzorom izkopava dragoceno rudnino in jo pošilja v ašege Adraxa, posebna svetišča cerkvenega reda Neteru'Toth. Skrivnost predelave surove, silno nevarne kovine v čudežni protonij je v rokah svečeništva. Bog Re je Cerkvi zaupal to temeljno skrivnost poti do zvezd. Protonij je temelj magije Lux aurum, laično rečeno protonijske magije, ki je učinkovito približala desetine tisoče parsekov oddaljene koticke Galaksije. Protonij na poseben način razširi sposobnosti spečih delov možganov, ki lahko z močjo osrediščenja nadzorujejo največjo cerkveno svetinjo – ainip hešamej. S tem čudežnim orodjem upravljajo svečeniki Ozirisa. Samo moški možgani so sposobni naddimenzijskega izračuna vektorjev T-energije in njene specifične koncentracije, potrebne za točkovni skok.

Harold se nasloni na ograjo in opazuje krošnje dreves. Gosta vegetacija pripada Divjini, kamor Atlantida nima dostopa. Pač Rejeva volja. Začuti bližino še ene osebe. Počasi se obrne in se sreča z živahnim cesaričinim pogledom. Vljudnostno kratko prikima. Ona stopi do ograje in pogled ji zaplava v daljavo:

»Dragi Harold, pustiva protokol in narejeno vljudnost. Berem vas, kot berem svete spise,« in se sunkovito obrne proti njemu. Kleona je lepa ženska Anastazijinih let. Malce ga je zmedla količina gubic okoli oči, kajti devištvu zaobljubljene svečenice ohranijo do pozne starosti svojo mladostno svežino. Skratka, Kleona je sicer na videz lepa, vendar ne tako deviško mlada ženska. Temni lasje plahutajo v vetru. Zajame sapo, želi nekaj reči, a ga ženska prehit:

»Pustite svoje misli tam, kjer so. Vem, v treh letih ste bili na dveh kronanjih in zdaj ste na tretjem. Sprašujete se, kako se lahko moti vsemogočni Re? Kako?« in vanj zapiči srep pogled roparice na preži. Harold zakašlja. Res ga je presenetila. Prebrala mu je misli. Kralj samo izdihne in prekriža roke na hrbtu. Ženska nadaljuje:

»Od zdaj bo drugače. Saj vem! Ne me prekinjati. Te besede je izustil tudi heretični predhodnik mojega ponižnega moža. Tudi njegova kratka epizoda je še ena stranpot zgodovine. Cesarstvo je uspavano in z boleznijo zaznamovano telo. Stoletja je bolezen napredovala in Remis se je

odločil, da mora narediti konec,« in obrne glavo proti zelenim širjavam, nad katerimi poplesavajo poznopopoldanski sončni žarki. Harold zakašlja in tiho odvrne:

»Izkušnje me učijo, da ste tudi vi, skupaj z vašim možem, zgolj ena od epizod te tragedije. Sprijaznjen sem z dejstvi. Re nas je zapustil na podoben način, kot je zapustil Elohime. Kaj so Elohimi? Oni so legenda, mitologija zore Imperija izpred petdeset tisočletij. Rejev torša je samo v mit vtkan strah pred neizogibnim. Mene ni strah,« in zapiči v njo svoje nenavadno svetle oči.

Kleona se pritajeno nasmehne:

»Upam, da se motite. Re je odločil, da moramo Imperij spremeniti, ga na novo utemeljiti in prilagoditi našemu stanju duha. Sprememba zgolj na vrhu piramide nič ne spreminja. Re nam sporoča, da je čas za novo dobo. Zdaj, ko vladamo celotni galaktični skupini, je čas za utrditev. Korša, Hajakel in Cerkev so izgubili pobudo. V boju za zadrževanje obstoječega so se izrodili. Bleščavo znanja in iniciative zlate dobe je prekril plašč ležernosti, neumnosti in umske lenobe. Cesarstvo je preveč odvisno od nekontroliranih spremenljivk. Najprej moramo odstraniti vse te spremenljivke, ki lahko ogrozijo temelje cesarstva.«

Harold zakašlja in se zagleda v njene temne oči:

»Kakšne spremenljivke?«

Ona tiho, skoraj zasanjano odvrne:

»Eratz je eden od temeljev Imperija. Nihče si ne more misliti, da bi se vrnili v zapletene in neučinkovite predprotonijske čase atomske indukcije. Veste, da je edino uporabno najdišče na vašem domačem svetu. Celoten imperij je odvisen od vaše dobre volje. Vsakoletno podpisovanje Teareje nas spomni, da lahko ostanemo brez te življenjsko pomembne surovine. Korporacija, ki skrbi za izkop in dobavo do pogodbenih ašegov, si lahko kadar koli premisli. Kaj, če vaš prestol zasede častihlepen, verolomen heretični gusar? Kaj misliti, koliko časa bo Cesarstvo obstajalo? Raje ne mislim o tem.«

Mož se nasmehne:

»Ravno zato vem, da je obstoječ sistem najprimernejši. Korša je prehodna postaja stremuških častihlepnežev, ki običajno končajo na grmadi šališe. Hajekal pa samo ohranja utečeno stanje. Eratz je neuporaben, nevarni element, katerega Cerkev po Rejevi milosti preoblikuje v osnovno substanco našega obstoja. Cerkev je tisti temelj, ki drži imperij skupaj. Vi ste velika svečenica in to dobro veste. Nihče nepoklican ne ve, kaj se dogaja v vaših ašegih. Nihče ne more do te skrivnosti. In prav je tako. Mi imamo palico, a vam je Re dodelil moč vihtenja te palice. Nihče ne more pridobiti preveč moči, kajti strast za močjo je temelj herezije.«

»Ha, ha, kako ste naivni, vaša visokost. Prej ali slej bo kdo odkril skrivnost pretvorbe eratza v protonij. Čudi me, da se to še ni zgodilo. Kakor hitro se najde brihta, ki to odkrije, bo izdelava protonija tržno blago. Naenkrat se bo moralo cesarstvo pogajati na tržnici kot ena od mnogih zainteresiranih strank. Cerkev bo postala nepotrební relíkt starodavnosti, kakršna je atomska indukcija T-energije. Tega pa ne smem dopustiti.«

Harold ponosno dvigne glavo in odsotno odvrne:

»Bojim se, da ne morete ničesar spremeniti.«

»Bomo videli,« zasika jezno in zapusti teraso. Harold gleda za odhajajočo žensko.

Sveta mati in cesarica

Gerona Laena ima zanimivo osebno zgodovino. Kadiš emeja je postala v okrilju Kleone. Začela je kot silno obetavna svečenica izjemnih talentov. A z izjemnimi talenti prideta tudi izjemna svojeglavost in častihlepnost. Že kot mlada pripravnica je prekršila sveto določilo devištva in se samovoljno poročila z visokim plemičem Ureusa. Postala je dedna grofica pomembnega planeta. Hitro postane vdova in še hitreje vrže oko na samega drugega sina kralja Timeje, eno od konstitutivnih kraljestev cesarskega sektorja. Preko svojega novega moža dobi veliko vpliva. Na vsakoletnem zboru Konklave Cerkve so jo poskusili kaznovati in jo določijo za prvosvečenico v eni od oddaljenih patarkij. Upali so, da se bo uprla in jo bodo lahko kaznovali z zloglasno ekskomunikacijo. Pa so se ušteli. Gerona ponižno sprejme službo na oddaljenem planetu na samem robu Galaksije. Tam je na svoj trenutek čakala polnih deset let. Vmes se Kleona prebija po lestvici vpliva. Kmalu postane pomembna in vplivna članica Atlantidske kongregacije. Člani Konklave se ustrašijo njene naraščajoče moči. Spretno je obnovila že skoraj izginuli Red Amazonk, elitnih čarovnic in morilk. Ostarela kadiš emeja Amazonk Nivija Orot se ni zmoгла upreti Kleoninemu vplivu. Konklava takrat potegne iz rokava svojega aduta – Gerona Laen. Mislili so, da bo nova energična kadiš emeja zajezila vpliv Kleone na Amazonke. Upali so, da bo Amazonke vrnila pod vpliv Konklave. A Kleona je vse prevarala in vse prehitela. Kakor hitro je Gerona Laen, najmlajša v zgodovini reda, postala kadiš emeja, se je povezala z vplivno Kleono. Istočasno je Kleona s poroko z dvornim tajnikom Remusom Aladahom, odkrito izzvala Konklavo. Tudi Kleona je prekršila zaobljubo devištva. Nihče namreč ne zna predvidevati, kaj se izcimi, ko se protonijski preparati in svečeniški trening zmešajo s seksualnostjo. V zlatih časih so grešnice nemudoma pobili, a zdaj niso več zlati časi. Gerona ali Kleona sta brez slabe vesti s svojimi spletkami dokončno razkrojili institucijo devištva. Kleona pol leta kasneje postane cesarica in Visoka svečenica Cerkve. Gerona pa je njena zaupnica.

»Čas je, draga prijateljica,« tiho frkne Kleona. Gerona se nasmehne in prikima:

»Dekleta so že nabrusile zainske nože. Čakajo na vaš znak.«

»Odlično. Pa veste, zakaj je potreben tako širok krog kotalečih se glav?« vpraša resno. Gerona znova mirno prikima:

»Vem. Cesarski sektor mora vedeti, da je prišla nova oblast, ki ne misli samo čakati na naslednjega pustolovca, kateremu bo zadišala Korša. Seznam potencialnih zarotnikov in zarotnic je obširen, a na srečo je tudi obširna vojska vernih. Malce imam pomisleke glede članov in članic Konklave.«

»Draga, ne imej pomislekov. Konklava je odvečna institucija, ki te je dovolj ponižala in te na koncu celo hotela nagraditi tako, da te naščuva name. Sreča, da si dovolj bistra in nisi nasedla njihovi umazani izdajalski igri. Zdaj naj plačajo, kar so kupili.«

»Kdo bo vladal Cerkvi?«

»Midve! Več ne potrebujemo. Tvoje Amazonke bodo zatrle vsako nasprotovanje. Čas je, da imperiju povrneva nekdanjo moč. Kakor hitro opraviva z izdajalci, pride na vrsto utrditev imperija.«

Gerona prikima.

Kralj in sestra

Betinja Kaladska je vihrava in samovoljna mlajša sestra Kaldskega kralja Harolda. Pred leti se je udinjala za svečenico, a je Cerkev sama zapustila, še preden jo uspejo ekskomunicirati. Zdaj vedri in oblači na Kaladskem dvoru. Brat je že navajen njenih izpadov.

Dvigne pogled proti živahnemu pogledu svoje vihrave sestre. Hrupno je zmotila njegov mir. Nasloni se v mehak fotelj in naveličano vpraša:

»Kaj je tokrat?«

Ona glasno vpraša:

»Kaj? Si slep, gluh ali oboje? Nisi plačal naročnine za holovizijo?«

»Še enkrat! Kaj je?«

Ona zvrtila z očmi po stropu:

»Bratec, na vseh kanalih poročajo o domnevni zaroti in odločni akciji Amazonk, od Reja izbranih čuvajk Cerkve in Imperija. Tisoči velikaških vampov je srečalo zainše, a ti tega ne veš. Res si mi dober vladar.«

Kralj skomigne z rameni:

»Misliš, da se bom razburjal zaradi Kleonine krvoločnosti? Vsake toliko si kakšen cesar želi zagotoviti varen spanec s potoki krvi.«

»Res je, a noben cesar ne pošlje v šališo cele Konklave Cerkve. Nazadnje se je cesar razglasil za varuha Cerkve pred dobrim tisočletjem. In veš, kako je končal? Najbrž ne,« vročično odkima in enako goreče nadaljuje:

»Kleona je preko svoje lutke Remusa v Zvezdno armado znova uvedla varuhe vere. To v praksi pomeni, da ima vsak pomembnejši poveljnik k trebuhu prislonjen amazonski zainš, a o vojnih odločitvah imajo glavno besedo Ozirijanski svečeniki. Strah je velika motivacija, a tudi velika blokada iniciative.«

Kralj hip molči in zamahne z roko:

»Mislim, da me poskušaš posvariti. Verjemi mi, nisem v nevarnosti. Za Cerkev sem nedotakljiv, saj sem poročen s svečenico reda Izide. To so Matice, ki skrbijo za pravoverno nasledstvo pomembnega plemstva. Tudi Teja je v šoli za svečenice. Vse ženske v družini so del Cerkve. Zakaj bi se spravili name?«

Beti (tako so jo klicali) globoko vzdihne:

»Joj, dragi bratec, kako si naiven. Obe bosta po potrebi proti tebi obrnili svoje nože. Nisi varen. Še manj je varen tvoj sin, Harold II.«

»Zdaj pa že pretiravaš s svojo paranojo.«

Ona stopi korak naprej, se nagne nadenj in z rokami nasloni na veliko mizo. Zoži pogled in tiho pribije:

»Tvoj sin je ključnega pomena za obstoj Kaladije in obstoj Imperija. Ti si nepomemben, zamenljiv pion, a res pomemben je zgolj tvoj sin. Najbrž si slišal kakšne govorce o domnevni omejenosti mladega Harolda. Si jih? Priznaj, da si jih!«

Kralj nemo prikima. Beti rada provocira, izziva in mu sivi lase. Ampak zdaj! Zdaj pa pretirava. Hoče nekaj reči predrzni ženski pred sabo, a ona ga prehititi:

»Te govorce varujejo skrivnost tvojega čudnega sina in meni ljubega nečaka.«

»Kaj si tokrat ušpičila?«

»Mladi Harold ni ravno zaostal.«

»Temu se ne reče zaostal, temveč je malce počasnejše pameti. Vsi so mi to potrdili. Posebej pa to skrbi Anastazijo,« trdo pribije. Beti vrže glavo nazaj in se še bolj nagne naprej in ledeno resno pribije:

»To mnenje o sebi sam širi. Pa veš čemu? Si pripravljen na presenečenje?«

On kratko odkima. Zdaj že ima dovolj nadležne sestre. Vsaka druga oseba njenega nadležnostnega ranga bi končala v kleti ustanove za razgrajače in kalivce ljubega miru.

»Dragi bratec, on se je rodil z močmi, enakovrednimi veščinami čarovnikov in čarovnic Cerkve. V sebi združuje magijo ženskega in moškega svečeništva popolnoma brez protonijske obdelave, popolnoma brez posebnega čarovniškega uka. Kaj misliš, koliko časa bosta živela ti in tvoj sin, če Cerkev izve za to dodatno opremo mladega Harolda? Dan? Mogoče dva? Kaj več vama ne bi dala za dihati. Tvoja kraljica na srečo ne ve, kakšno napako je naredila s svojimi čarovniškimi manipulacijami. Vsaj za zdaj ne! Bodoči kralj edinega sveta z dovolj koncentriranim surovim eratzom je s svojimi surovimi močmi huda pretinja Korši in Cerkvi. Kaladska kraljeva hiša je po prastarem zakonu, Torše kadiša, zakoniti dedič Korše. Tehnično lahko postaneš cesar Imperija, če uspeš dokazati, da trenutni pustolovec ni izbran na osnovi Rejeve volje. Torša kadiša vsebuje jasna navodila, kako izvesti ta test. Na srečo tvojih prednikov in tebe samega nihče še ni posegel po tem. Pač raje namesto od nasilne roke umreš naravne kraljevske smrti. Tega pa tista strupena kača Kleona, niti tvoja čarovniška žena Anastazija ne vesta,« globoko izdihne in se odmakne od mize. Roke sklene na hrbtu. Kralj nekaj hipov molči, nakar odkima:

»Mislim, da pretiravaš. Pretiravaš preko moje res radodarno postavljene meje. Res tako mislim. Kako naj ti verjamem?«

Beti se nasmehne:

»Povprašaj svojega sina, kdaj pride na obisk kadiša emeje? Meni je povedal. O tem povprašaj še mojo ljubko svakinjo. Sam veš, da še ni čas za takšen obisk.«

»Bom preveril. Zdaj pa me prosim zapusti. Nekateri moramo delati.«

»Vsekakor, ljubi bratec,« odvrne, se zavrti na peti in zapusti majhen kabinet. Kralj mračno zre za svojo sestro. Kljub vsemu mora preveriti njene besede. Poleg vihravosti jo krasi izjemna pronicljivost.

Kralj in kraljica

Anastazija ne kaže svojih let. Kmalu bo štela pet desetletij, a nežnega obraza še ni zaznamovala nobena starostna gubica. Takšno mladost izkazujejo samo svečenice, zaobljubljene devištvu, a matice se začno hitreje starati. To staranje je posledica namenskega urjenja, združenega s protonijskimi preparati in genetskimi prilagoditvami, potrebnimi za opravljanje vloge ohranjanja čistosti svete kraljevske krvi. Kraljica ima srečo. Lepota je srečala srečo materinstva.

Stoji na veliki terasi na vrhu hriba in z očmi spremlja mesto na obzorju. Nebo preletavajo različna vozila. Samo natančno urejeni prometni ureditvi se imajo zahvaliti, da na nebu ne vlada popolni kaos. Zasliši korake svojega moža. Obrne se in ustnice se ji razležejo v nasmeh zadovoljstva:

»Danes se je zgodil čudež. Odtrgal si se od dela in našel čas za mojo osamljeno dušo.«

Harold vrne nasmeh:

»Nekaj mi je padlo na pamet. Imaš morebiti kakšne novice glede skorajšnjega prihoda šefice Amazonk? Zdi se mi logično, da pride naokoli.«

Anastazija se za hip zresni:

»Zakaj bi pa morala priti? Če bi vedela za takšen obisk, bi ti gotovo prvi izvedel. Nad Atlantisom še ni deseta polna luna po kronanju. Takrat po običaju cesarica, naslovna velika svečenica Cerkve pošlje na Kaladijo katero, oziroma katerega od vodij cerkvenega reda. To je star običaj, ki se je do zdaj vedno spoštoval.«

»Ja se je, če je cesar imel svojo cesarico ali pa je ta na položaju preživela deset polnih lun.«

»Te kaj skrbi?« opazi tresljaj v moževem glasu. Matice so znale silno natančno brati občutke ljudi. Njihova večšina je na meji branja misli, cesar pa na srečo še ne omogoča nobena magija.

»Ah nič. Beti je znova čvekala. Saj veš, kakšna je.«

Anastazija vzdihne:

»Vsaka ženska v njeni koži je čudaška. Več skrbi povzroča nesrečna retardiranost najinega sina. Takšen bo težko sposoben bremena vladanja. Žal nobena magija ne zna ozdraviti prirojenih omejenosti. Matice nismo vsemogočne in takšne nesreče se žal dogajajo.«

Kralj postane pozoren na njen hladen ton:

»Draga, saj ima za sabo komaj dekada. Tudi jaz nisem bil v njegovih letih kakšen poseben biser. Moramo mu dati možnost.«

Ona ključovalno pripre veke:

»Saj mu nihče ne jemlje možnosti. Pravim samo, da moramo biti pripravljeni na morebitne omejitve prihodnjega kralja tako pomembnega kraljestva cesarskega sektorja. Ni odveč, če razmišljamo o kraljici, ki bo sposobna bremen, katerih sam mogoče ne bo zmožen prenašati. Ni narobe, če smo vnaprej pripravljeni tudi na najmanj ugodno možnost. Največ trpljenja jaz doživljam. Meni je spodletelo in kriva sem za morebitno seme dvoma v matice in tudi Cerkev. Kriva sem za ta neuspeh,« otožno zaključi in spusti pogled v bela marmorna tla.

»Neuspeh?« dvigne obrvi.

»Najin sin je najbrž manj sposoben za svojo vlogo. Žal mi je, da moram to reči.«

Harold stisne ustnice:

»Bomo videli, kaj bo,« se obrne in s težkimi koraki zapusti teraso. Kraljica je zaslutila kraljeve občutke. Zaveda se njegove jeze. V vsej zgodovini dinastije še ni bila pod vprašajem sposobnost kraljevega dediča.

Harold hitro s trdimi koraki hiti v svoj kabinet. Samo tam lahko najde svoj mir. Čeprav nima pojma o branju občutkov, je dobro zaznal, kam merijo ženine besede. Matica je marsičesa sposobna. Vsekakor! S svojimi čarovnijami je poskrbela za rojstvo malce zaostalega prihodnjega kralja. Kako pripravno! Joj dragi, zgodila se je nesreča! O ja! Takšen ne more vladati. Logično! Potrebna je kraljica, ki bo prevzela odgovornost. To mora biti sposobna, čarovniška kraljica, ki bo blagohotno prevzela vse niti vladanja. Oblast bo tako mirno in čisto legalno iz rok neodvisnega in samostojnega kralja prešla na Cerkev podložno kraljico. Ta kralj bo potem brez ugovaranja podpisal to, kar bo hotela Kleona in ne to, kar je interes Kaladije. Kako pripravno. Kako lepo izpeljano.

Tako zamišljene ga sreča Beti:

»Kaj bratec, ti je ženička nalila čistega vina?«

»Ne še ti zdaj! Že brez tvoje običajne doze nadležnosti imam preveč za razmišljanje.«

»Saj vem. Moja sladka svakinja te je razumevajoče podučila o retardiranosti sina in svojem občutku krivde za nesrečico. Res patetično. Glede tiste prve dame ali gospoda pa še ona tava v temi. Čez tri dni pričakuj iznenadno najavo obiska kadiš emeje Amazonk! Mali to zna fino videti.«

»Res nimam časa za tvojo politiko!« odmahne in pospeši korak. Beti obstane in zakliče za njim:

»Žal mi je bratec, a njen obisk odloča o tem, kdaj se bo kotalila tvoja glava.«

On obstane. Prebledi. Počasi obrne glavo in se sreča z njenim resnim pogledom:

»Kako to misliš? Nehaj se že igrati svojih igrlic!«

»Tako, kot sem rekla! Kleona ima eno veliko napako. Ne zna prenesti nasprotovanja trenutni zadovoljitvi. Veš, kako je končal gardist, ki se ni hotel z njo dol dati? Bolje, da ne veš,« odkima in hlastno zajame sapo:

»Ona je maščevalna čarovniška prasica, ki ima na našo smolo izredne moči. Njena čarovniška moč izhaja iz strasti po vladanju vsemu, čemur je moč vladati. Obsedena je z nadzorom. Pomisli. V eni sami atlantisovi noči je odstranila vse, ki ji lahko kakor koli nasprotujejo. Tisoči so srečali Ma'at, ker mogoče niso brezpogojno privrženi njenim idejam in imajo na svojo smolo določeno moč odločanja. Iz Amazonk, varuhinj Korše je naredila armado brezobzirnih čarovniških morilk, pred katerimi ni varen nihče znotraj Cesarskega sektorja. Nekdanje središče civilizacije je spremenila v demonsko gnezdo uničevanja. Nek admiral jo malce postrani pogleda in pod rebri urno doživi bolečino zainskega noža. Pravim ti, Kleona je z brezobzirnostjo cepljena čarovniška pošast. Iz tega se more nastati nič dobrega.«

»In kaj pridobi, če me najde zainski nož?«

»V prvi vrsti bo zadostila svoji maščevalnosti. Tvoj greh je v tem, da si ji nasprotoval. Istočasno bo obkljukala tudi rubriko nadzor nad eratzom. Korporacija bo hitro pristala v rokah Cerkve in Hajakela. S tem Kaladija izgubi edini realni motiv sorazmerne neodvisnosti. Dobro veš, da je zadnjih nekaj stoletij Korša skoraj brez stalnega prebivalca. Hajakel na eni in Cerkev na drugi sta tisto vezivo, ki drži Imperij v enem kosu. Iz cerkvenega reda Neteru'Toth prihaja lux aurum, ki fizično omogoča to celovitost. Nepomembni uradniki na eni in Konklava na drugi strani so z roko v roki vladali cesarskemu sektorju. V zadnjih stoletjih se niso kaj posebej brigali za Kolonije in zunanje patarkije. Kleona je presekala to prakso. Z noži Amazonk je uničila jedro Hajakela, Konklavo in pridobila še popolni nadzor nad Armado. Zdaj je popolna gospodarica Imperija. Edini, ki ji še ni podložen, si ti, moj dragi bratec, kateri sediš na vročem stolu nadzora nad eratzom.«

Harold mračno odkima:

»Upam, da tvoj scenarij ostaja v tvoji nori glavi. Ko sva že pri tem. Kaj naj storim?«

Ženska se zakrohota, kakor se vedno ob podobnih vprašanjih:

»Pojdiva v tvoj brlog. Tam bom lahko odkrita. Nočem, da me slišijo kakšna čarovniška ušesa. Teh verjetno ne manjka.«

Skupaj hitro izgineta v kabinetu brez povezav z zunanjim svetom. Še holozaslona nima na mizi. Kralj si lahko občasno privoščiti odklop od sveta okoli sebe. Znova se znajdetata v kabinetu, kamor je vihrava kraljeva sestra vdrla pred slabimi petimi urami. Tokrat sedita en naproti drugemu.

»Tukaj si, ker imajo tvoje misli nekaj smisla. Ni nujno, da čisto verjamem tvojim besedam, a bi bil slab vladar, če jih ne bi vsaj poslušal. Povej še vse preostalo. Pri tem ne hodi okoli Ozirisove skrinje skrivnosti, temveč bodi učinkovito kratka,« resno pribije in Beti prikima:

»Anastazija je del Cerkve, del njenega skrivnostnega telesa. Kmalu se ji bo pridružila še Teja. Že tu ni vse v skladu s tradicijo. Matica nikakor ne more po nesreči roditi hčerke namesto sina. Tvoja ljubezen do prelepe Anastazije te je oslepila in se nisi vprašal, zakaj in kako je prišlo te tega nenavadnega dogodka. Kraljica matica kralju vedno najprej rodi sina, ki se poroči z izbrano matico Cerkve. Teja bo imela svečeniški berikh, torej ima po črki Torše določene pravice do prestola. Druga stvar je sin, ki na zunaj kaže določene omejitve, da ne omenjam videza. Še najbolj je podoben Divjakom Velikega jezera na Atlantisu. Tvoja ljuba ženička je namerno poskušala prizadeti sposobnosti dediča prestola. Na njeno smolo pa je Rejeva previdnost posegla in preseгла njeno čarovniško preračunljivost. Namesto retardiranca je rodila čarovnika strahovitih moči. Mladič že od rojstva v sebi nosi moči Ozirisa, Izide in Horusa. Vsa sveta trojica polno živi skozi njega. To se še ni zgodilo. Zaradi varnosti je sprejel igro in vsi ste prepričani, da je zaostal idiot. Pa ni. Že pred tremi leti sem ga ujela, a sem molčala. Nisem bila prepričana, kaj se dogaja. Takrat je Kleona veljala za močno, morebiti malce motečo članico Konklave, a takrat še ni kazala znakov svoje pošastne narave. Anastazija je z njo povezana že od samostanskih dni pred tremi dekadami. Ne moreš si misliti, kako močna je lahko simbioza med matico in heretično devico.«

Kralj dvigne obrvi:

»Heretično devico?«

Beti mračno prikima:

»Kleona je heretična devica. Tudi sredi najnevarnejšega dela svečeniškega urjenja se je dol dajala, da se je kar kadilo izmed njenih nog. Vsi njeni troti so na različne načine umolknili. Njen vzpon je dokaz propada Cerkve in zlasti Konklave. Spretno je manipulirala in popolnoma razdejala Red Oreuma, katerega vidci so zdaj popolnoma slepi in nekoristni. Njihovo prazno brbotanje še kako koristi Kleoninim strahotam. Zdaj si na vrsti ti in zlasti Kaladija s svojim zakladom.«

Harold nekaj hipov molči. Tako vedno počne, kadar ne ve, kaj naj stori. Beti pričakujoče čaka njegov odgovor. On spregovori:

»Recimo, da je vsaj del tvojega napletanja resničen. Kaj naj storim? Kako naj obvarujem sina? Za eratz ne skrbim, saj vem, kako ga za vekomaj obdržati v zemlji.«

Beti se kislo nasmehne:

»Mladi Harold bo moral sam poskrbeti za brisanje sledi za sabo. Tvoje je, daga pošlješ stran od sebe. Tvoja bližina bo kmalu zelo nevarna.«

»Kako naj to predlagam Anastaziji?«

»Boš že zmogel. Kadiš emeja Gerona Laena ne sme z njim priti v stik. Tudi ona je nevarna heretična devica in sam Re ve, kako zna brati tujo pamet. Raje ne tvegaj tega srečanja.«

Oče in sin

Harold ves poln misli in sumov stopi v prostore svojega sina. Do zdaj ni bil pozoren na njegov nenavadni videz. Anastazijine besede o nesrečnem primeru so mu zadostovale.

Mladi fant iskrih oči in nenavadno svetle polti ga pričaka na velikem kavču. Za desetletnika je nenaravno miren. Čudežno izginejo čudne kretnje rok, nikjer ni sledu o zmedenem pogledu nenavadno svetlih oči. Fant je že na pogled posebnost. Ljudje nimajo tako svetle polti, še manj pa jih kazijo sinje modre oči. Pravzaprav je prej podoben kakšnemu Divjaku Atlantisa. Glede tega ima Beti še kako prav. Pravi ljudje so rdečepolti in imajo temne oči. Saj menda kraljica ni nečistovala s kakšnim Prepovedanim? Ali pač. Glede na to, kar je slišal tokom tega dne, je možno čisto vse, tudi najbolj heretično nečistovanje. Okoli Velikega jezera vzhodno od Atlantisa živi pleme sinjeokih. Slučajno je nekoč videl holofilm o domorodcih Atlantisa.

»Ata, v patarkiji Orion je svet, kamor moram iti. Teta Beti mi je rekla, da moram drugam.«

»Teta Beti?« se zdrzne in stopi do fotelja naproti kavču. Sede. Po hrbtu čuti mravljinice. Še pred nekaj urami je bil svet še normalen. Čaka na otrokove besede:

»Nočem videti tiste čarovnice. Nočem. Ona nama hoče grdo. Tudi mamica naju ne mara. Raje ima Tejo. Teja se noče igrati z mano. Pravi, da sem zaostal. Pustil sem jo tam zadaj v meglicah izpod Eošime.«

»Tako je rekla?«

»Saj nisem jezen. Pravzaprav hočem, da se noče igrati z mano. Na Orion moram iti in Teja ne bo hotela z mano. To hočem. Naj ostane tukaj. Čarovnica jo tukaj potrebuje, a tega ti ne boš videl.«

»O čem govoriš?«

»Vse se spreminja. Čarovnica, ki prihaja čez sedem dni, ni največja. Pravzaprav je bedna klapajeta. Je še hujša od nje. Vsa je hudobna. Ona je smrt. Tvoja smrt. Poti med zvezdami so polne megle. Kar gre, se vrne, a ne zna ponoviti poti. To je moja pot.«

Kralj se zdrzne. Sinove odsotne besede so pretresljivo odrasle. Svetle oči zrejo nekam mimo njega. Strašljiv sijaj ga navdaja z grozo.

»Od kod vse to veš?«

Sin v hipu izostri sinje oči:

»Kaj ti ni teta Beti rekla? Mami bo hotela odložiti mojo pot. Ne ji verjeti. Moram iti, čeprav nočem,« otožno vzdihne, zapre oči in tiho doda:

»Vojna bo prišla. Hitro bo pogasila ogenj tvoje krvi. Dama smrti bo prevarana. Zabloda zmage prinaša njenemu cesarstvu bolečo smrt. Prepovedan sektor bo in Elohimi bodo znova vstali. Ne jaz, niti ti ne bomo videli praznega vesolja. Kadiš laban bo Re skril tja, kamor grem. Brez kadiš labna je Cerkev praznina temne pozabljivosti. Lux aurom bo izginil v ponor Rejevega srda. Varuhi Atlantisa bodo padli. Ogenj z neba bo spremenil jezero v morje in v enem dnevu in eni noči bo slava postala pozaba.«

Harold položi glavo med dlani in bolj zase vzdihne:

»Kaj je v tebi? Kakšna čarovnija govori v tebi?«

»Ati, to ni čarovnija. Mamica je grešila in jaz sem greh vseh grehov. Jaz sem največja herezija Imperija in Re tega greha ne bo odpustil. Na moji levi je Oziris, na desni Izida, a v meni je Horus, ki govori z Rejevimi besedami.«

Harold obnemi. Ostane brez besed. Resnica udari z vso močjo. Pot na hrbtu se posuši. Nekaj trenutkov zbira noč za besede:

»Pa veš sin moj, kakšna je kazen za grešenje s Prepovedanim? Ne veš, da Torša zapoveduje takojšnje srečanje grešnice in njenega greha z bridkostjo Ma'at?«

»Največja herezija bo rešila kraljevski znak. Mami je grešila za Cerkev, ne zase. Ma'at ne more najti grešnice in greha, ker ju varuje svetost Cerkve. Vidiš ata, greh je globlji, kot lahko misliš. Strahoten greh je storjen in nihče ne bo okleval, da sled za njim spere z manjšim grehom. Zainši so v službi Cerkve, ne v službi Ma'at. Stric Luc že ve, kaj bo na Orionu. Rod bo izginil in vstal v novi zori.«

Harold in sin nekaj časa molčita. Sin je vse povedal in umolkne. Zdaj ve, kaj mora storiti. Mora se prepričati. Mora vedeti resnico.

Kralj in kraljica

»Anastazija, Harolda bom poslal nekam na Kolonije. Naj si obrusi značaj na kakšnem malce manj udobnem svetu. Sama praviš, da je zaostal in tuji kraji mu ne morejo škoditi.«

Kraljica dvigne kristalno čašo in komaj zadrži presenečenje:

»Zakaj pa bi mu koristilo?«

»Veš, že s svojo pojavo malce zmede vse okoli sebe. Prej je podoben Divjaku Atlantisa,« skoraj nežno nadaljuje, a ga kraljica nič kaj vljudno prekine:

»Kaj hočeš s tem reči?«

Zakašlja in hitro nadaljuje:

»Hočem reči, da je moteč element tega dvora. Ti je tako lažje? Vse tvoje spletične pravijo enako. Saj jim zaupaš. One so iz tvojega ašega. Tudi naš domači kadiš ebej, Luc Geror ni nič kaj prizanesljiv. Osebnost želi nadzorovati Haroldovo pot in bdeti nad njegovo novo vzgojo. Mislim, da mu morava dati možnost. Kaladija si ne more dovoliti invalidnega vladarja. Vsaj ne v teh norih časih.«

»Kaj misliš s tistim Divjakom?« vrta vanj.

»Zdi se mi, da je podoben Divjaku Atlantisa. Re se je očitno res poigral z najinim sinom. Poleg pameti mu je verjetno vzel še podobo. Res ironično.«

»Ne vem, če lahko pogrešamo prečastitega Luca,« se zamisli. Harold odvrne:

»Zakaj ne? Po zakonu ga ti nadomeščaš. Upam, da te dodatna vloga ne bo preobremenila. Še vedno bi rad imel tudi ženo.«

»Misliš, da bo Konklava Kaladske Cerkve sprejela žensko, čeprav kraljevo ženo na svoje čelo? Misliš, da bo sprejela vodstvo Univerzalne Cerkve?«

»O kraljevih željah se ne razpravlja. Komu naj zaupam, če ne kraljici matici in svoji ženi?« se nasmehne in ona samo prikima. Še sreča, da ne more brati misli. Občutki pa lahko varajo.

Sin in svečenik

Kraljevi sin zapusti Kaladijo skoraj kot begunec. Nobenih slavnostnih fanfar, nobenih izlivov zvestobe. Ničesar. Majhna orbitalna ladja je sredi noči v sinhrono orbito ponesla otroka in svetega očeta Kaladske Cerkve. Kralj Harold je še dolgo po vzletu majhne ladje stal na potniškem terminalu in razmišljal o dogodkih zadnjih dni. Zjutraj je prišla »nepričakovana« napoved »nepričakovanega«

obiska kadiš emejle Amazonk. Anastazija je nasedla. Zdaj v svojih prostorih na svoj način slavi prevzem enega od najpomembnejših temeljev Kaladijske samostojnosti. Kaladski kadiš ebej ji je predal emen'neter pečat. Sploh ni bila pozorna, da ji ni predal tudi očetovskega prstana. Oče Cerkve je ostal pravi oče še naprej. Ona je zgolj njegova začasna zamenjava. Kljub vsemu matice niso tako pronicljive kakor njihove deviške sestre. Zmagoslavno pogladi dobljeni pečat in sploh ne sprašuje o prstanu s posebej obdelanim kristalom, ki še naprej ostane na Lucovem prstancu.

V orbiti Harold II z maloštevilnim spremstvom zapusti orbitalno ladjo in se vkrca v veliko ladjo z lastnim protonijskim pogonom. Z magijo »tkanja« bo Ozirisov svečenik v »oknu« časa in prostora s pomočjo protonijskega »nebeškega preloma« postavil ladjo natančno v bližino sveta, oddaljenega preko sedem tisoč parsekov. Samo Ozirisov svečenik je sposoben tako podrobnega izračuna in takšne natančnosti pri skokih iz enega na drug konec znanega vesolja. Natančnost skoka je odvisna od dolžine skoka. Do zdaj so obvladali posamične skoke do deset tisoč parsekov. Večje razdalje so prenevarne tudi za trenirane ume svečnikov.

Ladja najprej pospeši do zunanjih mej domačega ozvezdja. Klasični jedrski pogon omogoča rutinske hiperskoke po desetinko parseka do varne cone, od koder je možno v enem skoku premagati tisoče parsekov. Ta »atomski« del poti traja skoraj cel dan. Ni čudno, da je bila pred protonijem in Cerkvijo vsaka medzvezdna pot precej dolgotrajna avantura.

Orion je zvezdni sektor s silno neprijetnim okoljem. Nenavaden sistem požiralnika in dveh nevtronskih zvezd skoraj popolnoma onemogoča vsako normalno orientacijo in izračune vstopnih ali izstopnih vektorjev. Že sama silnost požiralnika do nerazpoznavnosti deformira mrežo T energije. Samo en svet celotnega sektorja ima pogoje za življenje brez dragih posegov prilagajanja. Pred nekaj tisočletji so ga samo zabeležili kot del Kaladijskih Kolonij. Nikjer ni podatka o naselitvi tega precej mrzlega sveta. Pravzaprav sploh ni niti običajnih podatkov o tem čudnem svetu. Prečastiti Luc samo vije z rokami, ko v orbiti brska za podatki.

»Harold, blagor tebi, saj se ti ni treba ukvarjati s temi podatki. Kakšna malomarnost! Prepričan sem, da sem s sabo vzel vse, kar je znanega o Orionu. In kaj imamo?« dvigne roke od holomreže in bolj sam zase mrmra:

»En sam velik nič. Orion je odkrila raziskovalna ladja »Kralj Izithar« 6. 5. 10.567 g.e. Planet v razdalje 1,1 AE kroži okoli zvezde razreda A1 - 0,98. To pomeni, da je svet hladnejši od rodne Kaladije. Ni pa podatkov o morebitni naselitvi. Tukaj so tudi koordinate vpadnih skokov, a so brez izhodiščne točke. Res fino. Naš pilot bo moral upravičiti svoj svečeniški naslov. Vsaj do kosila se bo zabaval z

vektorji referenčne mreže, da ne računam na matrice T polja. Za čudež lahko štejem naš prihod v ta otok deformiranega vesolja.«

»Stric Luc, Re je odločil, da ta svet ostane v ozadju hrupa Imperija. Ohranil ga je za seme nove vere.«

Stari mož prebledi:

»Kaj praviš?«

Mladi Harold se v hipu umiri. Izginejo zanj značilni hitri gibi in glas otroka postane glas odraslega:

»Stric, z mano si zato, da boš priča klitju novega semena. Vse je skrito, kar mora biti skrito in kar ni skrito, bo izginilo. Oči doma je pozabil, kam smo šli. Ta ladja je pogubljena, ko stopimo na hladna sveta tla.«

Luc takrat v mislih zasliši zven nečesa novega, nečesa neznanega. Fant prikima:

»Stric, zdaj tudi ti veš in razumeš.«

Luc samo nemo prikima. Zdaj tudi on spozna resnico. Zakoplje glavo med dlani in tiho zaihti.

Čarovnica in kralj

Kozmodrom pred prihodom kadiš emeje Amazonk Gerone Laene okrasijo v skladu s protokolom ob obisku tako pomembne osebnosti Cerkve. Nebo so preletavali atmosferski lovci in izstreljevali barvne salve v pozdrav pomembni dostojanstvenici Cerkve. Okoli kozmodroma so s težkimi koraki korakali mogočni stražarski bojni stroji. Ploščad je polna svečnikov in svečenic Cerkve, Kaladskega plemstva in ostalih pomembnejšev ter pomembnic. Od velike orbitalne ladje do popolnoma pokritega vozila hitro speljejo poseben neprebojni tunel. Kadiš emeje ne sme videti nihče izven Cerkve. V starodavnih časih so kadiš emeji Amazonk rekli tudi jehi'mela – skrita devica. Vsi, ki so se zbrali na kozmodromu, so bili tam zato, da pokažejo svojo pomembnost in ne zato, da na svoje oči vidijo mogočno svečenico.

Svečeničino vozilo v spremstvu močne straže hitro zapusti kozmodrom. Kralj s častne tribune spremlja ta malce čuden protokol. Kakor hitro vozilo izgine proti ašegu prima tukajšnje Cerkve, se obrne proti svoji ženi:

»Čemu ta protokol, če nihče ne vidi prečastite? Zakaj vse to?«

»Tako je od nekdaj. V njeni prisotnosti je ne boš videl. Samo njene Amazonke ji lahko pogledajo v oči. Ona je sveta Skrita devica.«

Harold se nasmehne:

»Hm, devica.«

Anastazija ga strogo pogleda:

»Dvom o njenem devištvu se drastično kaznuje. Pred kaznijo niso varne niti plemenite glave.«

Harold se prisiljeno zresni. Res so to prave device, ena bolj razuzdana od druge. Ironično, kako ju je Re spraval skupaj ... Kleono in Gerono, stokrat razdevičeni devici.

Kralj se mora pri obzidju iz nenavadnega črnega neprebojnega stekla ločiti od svojega spremstva. Pričakoval je to zahtevo. Samo namigne svojemu vodji protokola in stopi skozi velika odprta vrata svetiščnega ozemlja. Sam se napoti čez velik vrt do vhoda v začasno prebivališče kadiš emeje. Izrecno je zahtevala obisk kralja. In to samega, brez spremstva žene ali kogar koli drugega. Kralj noče ugibati o motivih svečenice. Opreza levo in desno. Ves čas ga imajo na očeh Amazonke. Niso mu ušli njihovi dolgi zainski noži.

Stopi pred velika vrata, izza katerih je sveta mati. Dve amazonki stojita pred vrati. Nekaj hipov stoji in ni deležen nobene pozornosti. Svečenica želi pokazati svojo moč. Tukaj, na Kaladiji želi svečeniško avtoriteto postaviti iznad moči kraljeve suverenosti. Jasno hoče pokazati, da je iznad kraljev kraljestev. Šele po kakšnih petih minutah potrpežljivega čakanja pristopi hči Teja:

»Oči, ko stopiš v dvorano, takoj sedi na stol. Nič ne pozdravljaj, ne sprašuj, pravzaprav molči. Ne poskušaj gledati svete matere. Glej v tla pred sabo. Ne poskušaj dvigniti pogleda, čeprav boš to goreče želel storiti. Ona te bo ogovorila in ne poskušaj ji vsiljevati svojih misli. Ona sprašuje, a ti kratko in jedrnato odgovarjaj. Ne drzni si postavljati vprašanj ali Re ne daj, celo izzivati.«

Harold presenečen vpraša:

»Kaj sploh tu počneš?«

»Jaz sem tvoja garancija. Vsak smrtnik, ki stopi pred Brezmadežno, mora imeti ob sebi svečenika ali svečenico Cerkve kot osebnega garanta. V praksi sem tukaj zato, da v dvorani na svojo brezmadežno dušo začasno sprejemem tvoje grehe tega sveta. Zdaj sem tvoja živa Ma'at.«

Vrata se odprejo in amazonki nemo stopita na stran. Teja stopi naprej in namigne kralju, naj ji sledi. Harold kratko prikima in stopi v veliko dvorano. Hitro se napoti do preprostega stola sredi velike, a prazne dvorane. Na drugem koncu dvorane je nekakšen v temo zakrit prestol, na katerem

sluti silhueto človeške postave. Hitro spusti pogled v tla, saj noče izzivati jeze svečenice. Vsaj ne še zdaj. Hčerka se postavi izza njega in zakliče:

»Kadiš emeja, grehe tega grešnega moža sprejemem med svoja krila. Zdaj je čist pred tvojim obličjem večne luči.«

Od vsepovsod zasliši oster ženski glas:

»Častna prednica Teja Kaladska, sprejemam tvojo žrtev za tega grešnika! Pojdi zdaj in očisti se teh grešnih umazanij!«

Teja se prikloni in zapusti prostor. Težka vrata se odpro in znova zapro. Ostaneta sama. Harold čaka na svečeničine besede. Ona ga pusti čakati.

»Čutim dvome in niti strahu. Modro si ravnal! A izza tvoje modrosti vidim pretkanost tvoje heretične sestre. Je to tvoja modrost ali njena norost?«

»Bojim se, da popolnoma ne razumem vaših vzvišenih besed.«

Zre v gladek sivi marmor sveže zloščenih tal.

Zasliši krohot:

»Bolj si pretkan, kot te je opisala malce nerodna sestra Anastazija. Ampak sestri matici ne morem očitati nepozornosti. Njen namen je čistost krvi, ne pa čistost duha. Device smo pozorne in imamo uvid znotraj uvida vseh svetih stvari.«

Harold molči. Čaka. Opazuje odsev poznega popoldneva. Ona samozavestno nadaljuje:

»Njena drobna nehotena herezija te malce jezi. Namesto prestolonaslednika je rodila spačka, bolj podobnega Divjakom. Kakšna ironija! Spaček na prestolu Kaladije. Moralo bi te jeziti, a te ne. To pomeni samo eno. Nekaj veš, zato tvoje srce ni razočarano. Se motim?«

Harold v sebi začuti zadovoljstvo. Molči. Mora molčati. Čaka. Čaka svoj trenutek.

»Čudno, ampak tvoja žena in mati tvojega sina ne ve, kam si poslal otroka. Res nenavadno, kako pozabljiv si postal. Pa je to pozabljivost? Ne bi rekla. Zgodila se je nenavadna tragedija, če lahko temu tako rečem. Naj te razsvetlim?«

Harold še kar molči. Noče odgovoriti na vprašanje, ki mogoče niti ni vprašanje. V glasu svečenice zazna trenutek slabosti. Čaka. Ne sme se prenagli.

»Te res ne zanima, kakšna tragedija se je zgodila? Od tega je že cel dan in nihče te ni obvestil. Zakaj ne čutiš jeze ob tem zaporedju površnosti?«

Sin mu je tik pred odhodom zaupal, da se bo ladji nekaj zgodilo, a naj ne skrbi. Istočasno mu je iz spomina izbrisal cilj ladje. Zaradi lastne varnosti. Poskusi potisniti občutke radosti.

Takrat iz teme stopi na svetlobo v preprosto belo kuto odeta ženska srednjih let. Zasliši njene odločne korake. Stopa proti njemu. Kralj ne ve, kaj naj stori. Še kar poskuša gledati v tla, a postane oprezen. Napne vse mišice. Ona sama reši njegovo dilemo:

»Kar ostani tam, kjer si in me glej!« strogo odmeva njen glas:

»Bojim se, da bova preskočila protokolarne vljudnosti. Tukaj sem, ker je ogrožen eretz. Že nekaj časa spremljam razvoj herezije in zdaj je čas za konec tega poglavja vaše zgodovine.«

Harold samo molči, dvigne glavo in zre v žensko, ki obstane nekaj deset korakov pred njim. Še kar molči. Ženska spusti roke ob telo. Za devico je na pogled precej »iztrošena«. Anastazija je nekaj starejša, a izgleda veliko bolje. Ona je gotovo čutila njegove občutke o lažnem devištvu.

»Harold, nekam srečen se mi zdiš glede na to, da je ladja s tvojim sinom izginila takoj po skoku. Kadiš eba Ozirijancev se je osebno posvetil iskanju dragocene ladje, a je ni našel. Takšno izginotje je nemogoče. Mogoče ne veš, a vsak protonijski šemej je opremljen s posebno pripravo, prej bi rekla živalico, ki omogoča sledenje tudi na drug konec vesolja. Pozorna sem bila na tvoje občutke in vsakogar normalnega bi stisnilo ob novici, da ladja z otrokom ni prišla na cilj. Torej veš nekaj več, saj gotovo nisi brezbrizen do sinove usode.«

»Prečastita deviška mati, žal vam ne morem pomagati. Ne spoznam se na vaše čarovniške zadeve, zato ste izbrali napačno osebo za razbistritev svojih dvomov.«

»Nehaj se igrati z mano! Sledenje samega svetega očeta Ozirijskih svečnikov lahko onemogoči samo res močan čarovnik. Za Luca vem, da nima moči za kaj takšnega. Že svečenik na krovu bi ga hitro onemogočil. Nekdo drug je to storil. In ti mi boš povedal za ime.«

Kralj se zakrohota:

»Draga moja, nič ti ne bom povedal, ker ti ne morem,« odvrne in začne svečenico tikati. Verjetno ni težjega greha od tikanja kadiš emeje Amazonk:

»To tako veste. Urok resnice sproti preverja moje besede in dobro se zavedaš, da ne lažem. Preverila si seznam potnikov. Ni kaj dolg in najbrž veš o vsakem več, kot ve vsak sam zase. Žal med potniki ni bilo razen Luca nobenega svečenika ali svečenice niti naše, niti Univerzalne Cerkve. Meni pa gotovo ne moreš pripisovati kakšnih čarovniških lastnosti, saj dobro veš, da jih nimam.«

»Res je. Na krovu ni bilo svetih mož ali žena. Ravno to me bega. Kdo je lahko storil kaj takšnega? Kdo?« dvigne glas in stopi še nekaj korakov bližje. Predstavljal si je telo mladenke, a pred sabo opazuje »pregorelo« žensko. Nič kaj deviška ni s tistimi grobimi gubami okoli oči in ust. Tudi dlani so precej starikave. Ona opazi njegovo presenečenje:

»Breme devišтва je danes težje. Nismo več v časih zlate dobe od Reja izvoljenih dinastij. Žal je na našo generacijo padlo breme obnove Imperija. Ampak tukaj nisem zaradi razprav o nujni obnovi. Tukaj sem zaradi vse hujših herezij. Zdaj se mogoče zavedaš, da je tvoje kraljestvo mrtva veja drevesa svetega Imperija. Ostal si brez dediča, kar predstavlja za Cerkev precejšnjo grožnjo. Ne vem, kako ti je uspelo izgubiti ladjo s sinom, a s tem si na svoj vrat prislonil zainski nož božje kazni.«

»Se po novem umoru reče božja kazen? Kako patetično. Prišla si mi grozit. Res neumno. Res je red Amazonk padel nizko. Pričakoval sem več modrosti v vaših ukrepih, a sem očitno pričakoval preveč. Nisem si mislil, da vas lahko navaden človek tako prevara. Poglej mojo roko!« dvigne desno roko in iztegne vseh pet prstov: »Kaj na njej manjka? Si opazila?«

»Na roki nimaš kraljevskega prstana. Kaj želiš s tem povedati?«

»Ha, ha, draga moja, prstana sploh več nimam. Izginil je skupaj z mojim sinom. Nihče ni opazil te malenkosti. Anastazija je res površna. Si morebiti povprašala, kje je kadiš leben naše Cerkve? Sama veš, da ti prstani niso zgolj okras roke. Ups, pozabil sem ti omeniti, da Torša zahteva prstane za pomemben del ceremonije prenosa kraljeve in svečeniške oblasti. A teh prstanov ni. Torej ne more biti prenosa oblasti. Nisem verjel, da ste ve vsemogočne čaravnice in mogočni čarovniki tako nasedli in zdaj nemočno upate na čudež. Tega čudeža pa ne more biti.«

Ženska nepremično stoji in molči. Mučna tišina napolni veliko dvorano, ki naenkrat postane pretesna za dve osebi.

»Se zavedaš, da je za tvojo herezijo in predrznost samo ena kazen? Noben prstan ne more preprečiti veliki svečenici in kralju Cerkve utrditev Imperija.«

Kralj se znova zakrohota:

»Res me boš do solz nasmejala. Za dva dneva si zamudila svoj cilj. Zdaj je vsega konec. Naj te opomnim, da z nasiljem ne boš nič dosegla. Preveč zaupaš svojim zmedenim čarovniškim čutom in premalo osnovni zdravo premočrtni pameti. Tvoje morilke so dobre za vihtenje nožev, za kaj več pa so po stoletjih opijanjanja z močjo oblasti nesposobne. Saj menda ne misliš, da si enaka Kleoni?« in spusti pogled na majhno izboklino na pasu. Ona sledi njegovim očem in jezno pihne:

»Nobena spletka ne more več spremeniti začetega toka stvari. Z ali brez prstanov, nihče ne more izničiti Rejeve volje. Vsak odpor je zaman.«

»Bomo videli,« tiho reče in stisne neviden gumb na pasu. Sprožil je dogodke, za katere je upal, da ne bo potrebe.

Gerona opazi njegovo krettnjo. Hoče narediti korak, a zastane. Jezno izdihne. Harold se nasmehne:

»Najbrž si mislila, da imaš Kleonine sposobnosti, a si samo njena karikatura. Ti in tvoje Amazonke ste samo morilska družčina, ki s slavnimi prednicami delite samo ime. Kleona je samo ena, a ostala družčina ste zajedavci.«

Tišino prekinejo zvoki akcije. Moški in ženski kriki umiranja se mešajo z besnimi zvoki orožja. Steklена okna dvorane ob naletu jurišnih kapsul izbruhnejo v črepinje. Naenkrat je dvorana polna iz vojakov. Spretno zavzamejo nadzor. Harold jim prikima. V Gerono usmerijo orožje in čakajo na kraljev ukaz. Amazonke hitro podležejo posebnemu jurišnemu odredu kaladijske vojske. Na velikem travniku pristanejo izkrcevalne jurišne ladje in vojaki prevzamejo popoln nadzor nad ašegom.

»Danes imaš slab dan,« reče strogo in zamahne častniku, naj odpelje ujetnico. Slednji prikima in namigne vojakom, ki ujetnico obdajo z nevronskim poljem. Na ta način so onemogočili protonijsko magijo. Poskuša neuspešno protestirati, nakar se sprijazni z nepričakovanim ujetništvom. Najbolj jo je bolel hiter poraz njenih amazonk. Vojaki so jih pobili ali zajeli skoraj brez pravega boja. Kralj se torej ni motil. Za pokol neoboroženih so dobre, a proti resni vojski nimajo nobenih možnosti.

»Gospod, je z vami vse v redu?« vpraša general dvora.

Harold prikima:

»Za zdaj sem dobro. Odziv bo kmalu prišel. Kleona je končno dobila povod za akcijo.«

»Zakaj ste ukazali to akcijo, če bo prišlo do vojne?« je general začuden. Kralj pripre veke:

»V vsakem primeru bo vojna. Z ali brez tega drobnega incidenta. Zdaj vsaj nismo praznih rok. Dali smo znak preostalim prestrašenim nasprotnikom krvavega režima, da so Amazonke odlične zgolj za klanje iz zasede. Odred organizirane vojske je elito Cerkve onesposobil praktično brez žrtev. Kleona hoče spremeniti Imperij v svojo zasebno patarkijo. Sprememba bo, a ne takšna, kakršno želi,« in se dvigne pogled proti razbitim oknom:

»Od tega trenutka naprej se je začel propad Imperija. Nobena stvar več ne more ustaviti tega procesa.«

General radovedno vpraša:

»Zakaj bi želeli propad Imperija?«

Harold spusti pogled:

»Ne veš zakaj?« za hip pomolči in mračno pribije:

»Imperij mora propasti, ker so izginili vsi dobri vzroki za njegov obstoj.«

ف KONEC

Kolofon

Naslov dela:

Atlantis: Imperij sončnega boga

copyright©2007 – 2009 by Bojan Ekselenski. Vse pravice pridržane. Uporaba dela ali celote zgodbe in njenih sestavin dovoljena samo z izrednim avtorjevim dovoljenjem.